

รายงานการเข้าร่วมโครงการเอพีโอ

13-IN-83-SPP-OSM-A

Multicountry Observational Study Mission on the 3Rs (Reduce, Reuse, and Recycle)

under a special cash grant from the Government of Japan

ระหว่างวันที่ 7 – 11 กรกฎาคม 2557 ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

จัดทำโดย นางสุนันทา พลทวงษ์

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ

วันที่ 20 สิงหาคม 2557

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

รหัสและชื่อโครงการ : 13-IN-83-SPP-OSM-A : Multicountry Observational Study Mission on the 3Rs (Reduce, Reuse, and Recycle) under a special cash grant from the Government of Japan

1.1 ระยะเวลา : 7 – 11 กรกฎาคม 2557

1.2 สถานที่จัด (เมือง ประเทศ) : ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

1.3 ชื่อเจ้าหน้าที่เอพีโอประจำโครงการ : Mr.KD Bhardwaj, Senior Program Officer, APO

1.4 จำนวนและรายชื่อวิทยากรบรรยาย :

1. Dr. Masaru Tanaka

2. Dr. Ryutaro Yatsu

3. Mr. Takanobu Iwasaki

4. Mr. Masaaki Sugaya

5. Ms. Yuka Mitsuata

6. Ms. Ainhoa Carpintero Rogero

7. Mr. Yasuyuki Yamawake

1.5 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการและประเทศที่เข้าร่วมโครงการ : ผู้เข้าร่วมโครงการ 24 คน จาก 16 ประเทศ (China, Fiji, IR Iran, India, Korea, Lao PDR, Nepal, Philippines, Sri Lanka, Vietnam, Singapore, Indonesia, Malaysia, Cambodia, Japan and Thailand)

เจ้าหน้าที่ APO และผู้เข้าร่วมอบรมศึกษาดูงาน

ส่วนที่ 2 เนื้อหา/องค์ความรู้จากการเข้าร่วมโครงการ

2.1 ที่มาหรือวัตถุประสงค์ของโครงการโดยย่อ

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาการดำเนินการจัดการของเสียและเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการของเสียของประเทศญี่ปุ่น และแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการจัดการของเสียโดยใช้หลัก 3R เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการของเสียของประเทศไทย

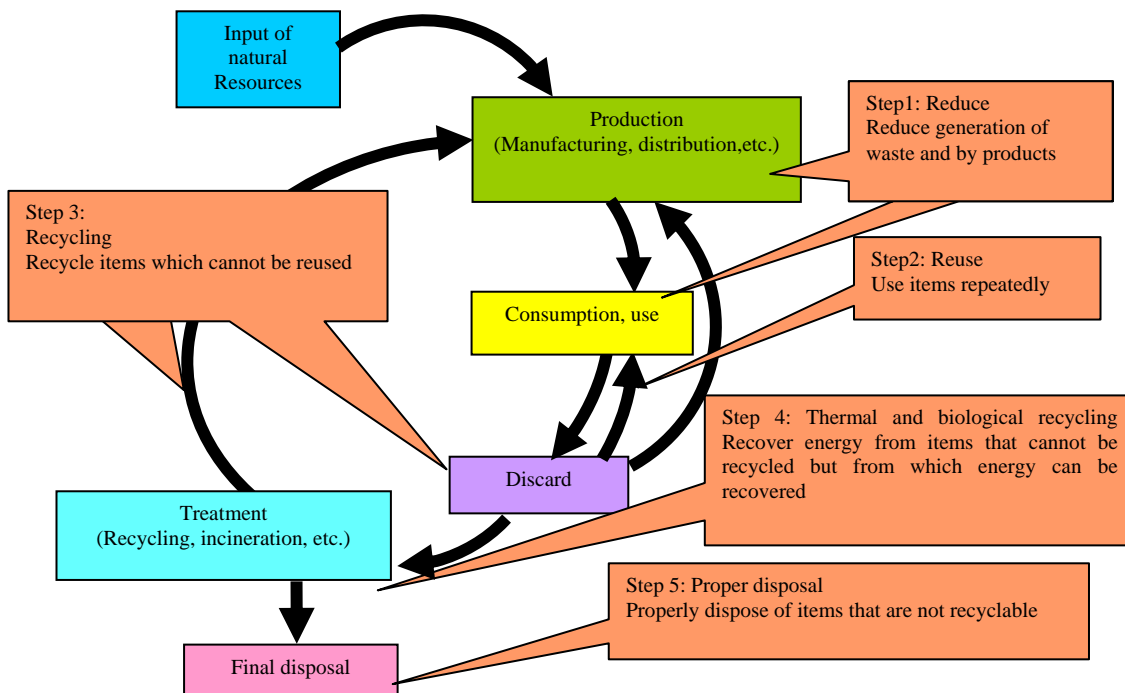
2.2 เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้จากการฟังบรรยาย พร้อมแสดงความคิดเห็นหรือยกตัวอย่างประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย

เนื้อหาจากการบรรยายในหลักสูตร “Multicountry Observational Study Mission on the 3Rs (Reduce, Reuse, and Recycle)” ผู้จัดได้ปูพื้นฐานให้ผู้เข้าร่วมอบรมให้ทราบว่า “3R คืออะไร (What is 3R?)” ซึ่งโดยสรุปแล้ว 3R คือ ลดการใช้ (Reduce) ที่แหล่งกำเนิดการใช้ซ้ำ (Reuse) ให้มากที่สุด และการนำมาแปรรูปใช้ใหม่ (Recycle) โดยหน่วยงานรัฐบาลกลางและหน่วยงานท้องถิ่นของญี่ปุ่นได้มีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมและตระหนักเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากขยะมูลฝอยโดยส่งเสริมให้ประชาชนร่วมกันลดปัญหาโดยใช้หลักการ 3R คือ R ตัวแรกที่สำคัญที่สุด คือ Reduce หรือ ลดการใช้ สินค้า/บรรจุภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดขยะมูลฝอย ใช้ให้คุ้มค่า ใช้สินค้าที่มีคุณภาพ เพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นที่แหล่งกำเนิดจากบ้านเรือน สถานประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น R ตัวที่สอง คือ Reuse หรือ ใช้ซ้ำ การใช้สิ่งของเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ให้คุ้มค่า ใช้ซ้ำแล้วซ้ำอีก และ R ตัวที่สาม คือ Recycle นำวัสดุ/บรรจุภัณฑ์ที่ใช้

สำหรับ “การดำเนินเกี่ยวกับ 3R ของประเทศญี่ปุ่น (Current Status of 3R Strategies and Implementation and Future Prospects of 3R in Japan)” ญี่ปุ่นแบ่งขยะออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ขยะชุมชน (Municipal Waste) และขยะอุตสาหกรรม (Industrial Waste) โดยแบ่งตามปริมาณการขยะที่เกิดขึ้นจากบ้านเรือนและสถานประกอบการต่างๆ ทั้งยังเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการขยะที่เกิดขึ้น รวมทั้งเป็นผู้เก็บค่าธรรมเนียมในการจัดการขยะ และส่วนใหญ่จะเปิดให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ หลักการสำคัญที่ทำให้ประเทศญี่ปุ่นประสบความสำเร็จในการจัดการขยะที่เกิดขึ้นในประเทศ คือ ส่งเสริมและรณรงค์ให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะ เพื่อนำขยะที่รีไซเคิลได้กลับไปใช้ประโยชน์ เป็นการลดปริมาณขยะที่จะต้องนำไปกำจัด นอกจากนี้จะประหยัดงบประมาณการขนส่ง การกำจัดแล้ว ยังเป็นการหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า โดยทั่วไปเมืองต่างๆ ของญี่ปุ่นมีการคัดแยกขยะดังนี้ 1) ขยะเผาได้ (Combustible Waste) ได้แก่ เศษอาหาร เสื้อผ้าเก่า บรรจุภัณฑ์พลาสติกที่ปนเปื้อน หนังสือนั่ง ยาง กระดาษที่เปื้อน และขยะอื่นๆ ที่ไม่สามารถนำกลับไปใช้ใหม่ได้ ซึ่งวิธีการกำจัดขยะประเภทนี้จะใช้วิธีการเผาโดยเตาเผาที่ถูกต้องแบบมาโดยเฉพาะ ขยะประเภทนี้นอกจากจะเป็นวัสดุที่เผาไฟได้แล้ว ต้องมีขนาดไม่ใหญ่เกินไป 2) ขยะเผาไม่ได้ (Incombustible Waste) เช่น เซรามิก เศษแก้ว เครื่องใช้ไฟฟ้าขนาดเล็ก กระป๋องสเปรย์ หลอดไฟ เป็นต้น 3) ขยะขนาดใหญ่ (Large Sized Waste) เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องเรือน ที่นอนหมอนมุ้ง ไปจนถึงรถจักรยาน จักรเย็บผ้า ฯลฯ ขยะประเภทนี้อาจมีทั้งที่เผาได้และเผาไม่ได้ แต่ที่ต้องแยกประเภทออกมาก็เพราะรถเก็บขยะบรรทุกไปไม่ได้หรือเอาไปเผาพร้อมกับขยะธรรมดาจากครัวเรือนไม่ได้ ผู้ทิ้งต้องเสียค่าใช้จ่ายในการทิ้งให้กับทางราชการ และต้องทิ้งตามวันเวลาที่กำหนด 4) ขยะรีไซเคิลหรือขยะที่นำไปแปรรูปกลับมาใหม่ได้ (Recycle Waste) เช่น กระดาษชนิดต่างๆ ขวดพลาสติก ขวดเครื่องดื่ม กระป๋องเครื่องดื่มที่เป็นอะลูมิเนียมบาง 5) ขยะที่ต้องแจ้งหน่วยงานพิเศษของรัฐหรือเทศบาลให้มาเก็บ หรือนำไปส่งที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบ เช่น คอมพิวเตอร์และวัสดุอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เครื่องดนตรีขนาดใหญ่ รถจักรยานยนต์และมอเตอร์ไซด์ รวมทั้งรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าขนาดใหญ่ และซากสัตว์ ฯลฯ

“นโยบายด้าน 3R ของประเทศญี่ปุ่น (Policy in Japan: Towards Sustainable Society)”

ประเทศญี่ปุ่นมีการออกกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1900 ได้แก่ Public Cleansing Law ค.ศ. 1954 ออกกฎหมาย Waste Management ค.ศ. 1970 และมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการของเสียให้ทันสมัยอยู่เสมอ นอกจากนี้ยังมีกฎหมายส่งเสริมการนำขยะมูลฝอยที่ใช้ประโยชน์ได้กลับมาใช้ประโยชน์ และกำหนดรูปแบบของการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น กฎหมายเกี่ยวกับ Container and Packaging, Home Appliance Act, Food Recycling Act, Construction Recycling Act, Automobile Recycling Act เป็นต้น นอกจากนี้ประเทศ

รูปแสดง: Concept of Sound Material-cycle

สำหรับตัวอย่าง “เมืองที่มีการดำเนินงานด้าน 3R ที่ประสบความสำเร็จของประเทศญี่ปุ่น” มีดังนี้ (3R Best Practices Presentation by Cities from Japan)

1. การจัดการขยะในเมืองโตเกียว เมืองโตเกียวมีขยะเกิดขึ้นประมาณ 77,700 ตัน/วัน โดยส่วนใหญ่เป็นขยะอุตสาหกรรม (Industrial Solid Waste) ประมาณ 65,100 ตัน/วัน (84%) และขยะชุมชน (Municipal Solid Waste) ประมาณ 12,600 ตัน/วัน (16%) เป็นขยะประเภทเผาได้ 80% นำไปรีไซเคิล 16% ขยะประเภทเผาไม่ได้เพียง 2% และขยะขนาดใหญ่ 2% มีการจัดการขยะโดยใช้เตาเผา (Incineration) และนำความร้อนที่ได้จากการเผาไปผลิตพลังงาน (Waste to Energy)

บรรยายโดย Mr. Takanobu Iwasaki ,Deputy Director,International Relations Tokyo Metropolitan Government)

2. การจัดการขยะในเมืองคาวาซากิ (Kawasaki City) เมืองคาวาซากิ มีจำนวนประชากรประมาณ 600,000 คน ปีขยะเกิดขึ้นประมาณ 200,000 ตันต่อปี มีการประยุกต์ใช้หลัก 3R คือ ลดการใช้ (Reduce) ที่แหล่งกำเนิดการใช้ซ้ำ (Reuse) ให้มากที่สุด และการนำมาแปรรูปใช้ใหม่ (Recycle) โดยจะเพิ่มอัตราการรีไซเคิลจากเดิม 24% เป็น 35% ภายในปี 2022 นอกจากนี้ยังมีการจัดการขยะโดยนำความร้อนที่ได้จากการเผาขยะไปเป็นพลังงานผลิตไฟฟ้า

บรรยายโดย Mr. Masaaki Sugaya)

3. การจัดการขยะในเมืองชิบุชิ (Shibushi City) เมืองชิบุชิเป็นเมืองขนาดเล็ก มีประชากรประมาณ 33,500 คน มีพื้นที่ประมาณ 290 ตารางกิโลเมตร ส่งเสริมให้การบริหารจัดการขยะโดยให้ประชาชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะ เป็นแหล่งเรียนรู้ให้นักเรียนและประชาชนทั่วไปเข้าไปเรียนรู้ฝึกปฏิบัติการในการคัดแยกขยะ สามารถนำขยะกลับมาให้ประโยชน์ได้ถึง 75%

บรรยายโดย Ms.Yuka Mitsuata

2.3 เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้จากกรณีศึกษาของประเทศสมาชิก (Country Paper) (ถ้ามี) พร้อมแสดงความคิดเห็นหรือยกตัวอย่างประเด็นเชิงเปรียบเทียบกับบริบทประเทศไทยและ/หรือประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย (จำแนกตามรายชื่อประเทศ)

จากการนำเสนอการจัดการของเสียของประเทศที่เข้าร่วมโครงการพบว่ามักมีปัญหาด้านการจัดการของเสียและขยะมูลฝอยในลักษณะคล้ายคลึงกัน (ยกเว้นประเทศเกาหลี และสิงคโปร์) สรุปได้ดังนี้

- 1) ปัญหาการขาดงบประมาณในการจัดการของเสียที่เกิดขึ้น
- 2) ปัญหาการขาดการมีส่วนร่วมและขาดความตระหนักถึงปัญหาของประชาชน ตลอดจนประชาชนไม่เห็นความสำคัญเรื่องขยะ เนื่องจากให้ความสำคัญกับปัญหาเรื่องปากท้องเป็นอันดับแรก และมองว่าการแก้ปัญหาของเสียเป็นหน้าที่ของหน่วยงานส่วนกลาง รวมทั้งหน่วยงานท้องถิ่น
- 3) ขาดกฎหมายที่สามารถนำมาบังคับใช้ในการจัดการของเสียโดยตรง ส่วนใหญ่กฎหมายที่ใช้ในการจัดการของเสียและขยะมักแทรกอยู่ในกฎหมายอื่น ๆ ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้มีการจัดการขยะให้ถูกต้อง ถูกหลักสุขาภิบาล ประเทศไทยก็เช่นกัน ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการจัดการขยะและของเสียโดยเฉพาะ ปัจจุบันจะใช้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้น
- 4) ปัญหาการขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านการจัดการของเสีย
- 5) ปัญหาการจัดการของเสียโดยวิธีเทกองกลางแจ้ง ทำให้ส่งผลกระทบต่อด้านน้ำ อากาศ ทัศนียภาพ สุขภาพอนามัย

2.4 เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานแต่ละแห่ง (ถ้ามี) พร้อมแนบภาพประกอบ

1. ศึกษาดูงาน Waste Collection in Groups in Minato ku Ward เพื่อศึกษาวิธีการเก็บรวบรวมขยะจากบ้านเรือนและสถานประกอบการต่าง ๆ โดยจัดการแบบกำหนดจุดวางขยะ กำหนดวันเก็บว่าจะต้องทิ้งขยะประเภทใด วันใด เป็นต้น

2. การศึกษาดูงาน Waste Collection and Management Center: Minato ku เพื่อศึกษาระบบการคัดแยกขยะประเภทแก้ว กระดาษ พลาสติก โลหะ เพื่อนำไปแปรรูปในโรงงานรีไซเคิล

มีการคัดแยกถุงพลาสติกเพื่อนำไปรีไซเคิล

ลังใส่ขวดแก้วเพื่อนำไปรีไซเคิล

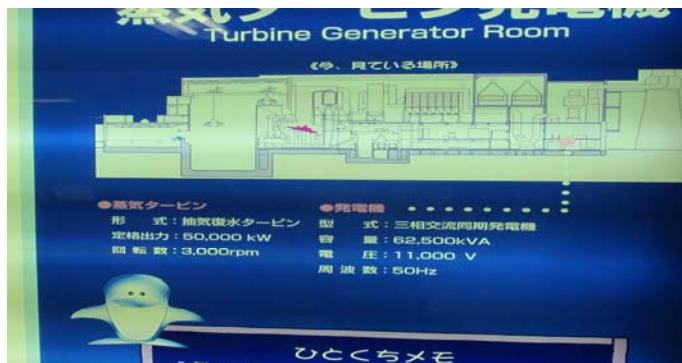
ขวดพลาสติกที่บดอัดแล้วเพื่อนำไปรีไซเคิล

ศูนย์เก็บรวบรวมเครื่องใช้ในบ้านมือสองให้ผู้สนใจได้มาเลือกซื้อ

3. การศึกษาดูงาน Waste-to-Energy Facility : Koutou-ku เป็นการศึกษากำหนดโดยวิธีการเผาด้วยเตาเผาเพื่อนำความร้อนไปผลิตพลังงานไฟฟ้า

4. การศึกษาดูงาน Tokyo Super Eco Town: C & D Waste Recycling Facilities

C & D Waste Recycling

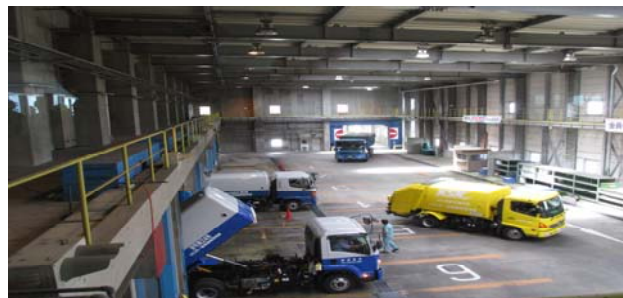

ขั้นตอนการรีไซเคิลอุปกรณ์/เครื่องใช้ไฟฟ้า

5. เดินทางไปศึกษาดูงาน Food Waste Recycling Facility เพื่อศึกษาการหมักขยะเศษอาหาร เพื่อผลิตไบโอแก๊สไปใช้เพื่อผลิตไฟฟ้า

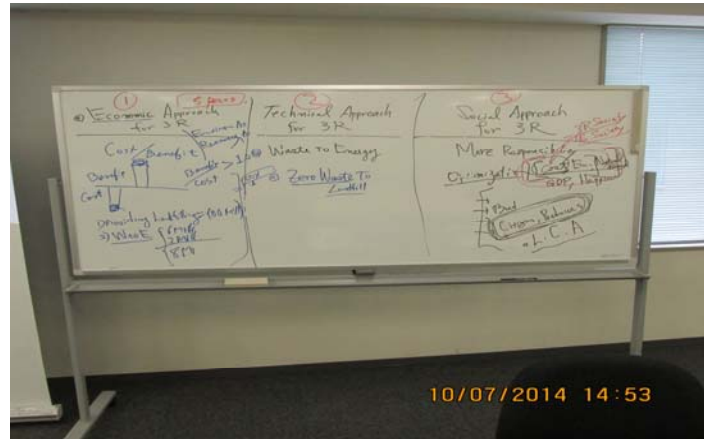

6. การศึกษาดูงาน Kawaguchi city เพื่อศึกษาระบบการคัดแยกขยะ การจัดการขยะเพื่อผลิตพลังงาน และการสร้างความรู้ ความตระหนักในการลด คัดแยกขยะมูลฝอยในชุมชน

2.5 เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Group Discussion) โดย Dr. Masaru Tanaka ผู้เชี่ยวชาญด้าน 3R ได้แบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่ม เพื่อประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้จากการอบรม/ศึกษาดูงานจัดการปัญหาขยะที่เกิดขึ้น โดยใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ (Economical Approach) ใช้เทคโนโลยี (TECHNICAL APPROACH) และใช้เครื่องมือทางสังคม (SOCIAL APPROACH) โดยแต่ละประเทศวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการประยุกต์ใช้เครื่องมือแต่ละประเภทให้เหมาะสมกับประเทศของตนเอง อาจใช้ทั้ง 3 อย่างก็ได้

ส่วนที่ 3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ

3.1 ประโยชน์ต่อตนเอง

- เสริมสร้างความรู้ความสามารถและแลกเปลี่ยนความรู้ วิชาการ ประสบการณ์ ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้าน 3Rs กับผู้เชี่ยวชาญและผู้แทนจากประเทศต่าง ๆ

3.2 ประโยชน์ต่อหน่วยงานต้นสังกัด

- เนื่องจากกรมควบคุมมลพิษเป็นหน่วยงานกลางในการจัดทำนโยบายและให้ข้อเสนอแนะด้านการจัดการของเสียของประเทศ จึงสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการจัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานโครงการ ตลอดจนการจัดทำคู่มือ มาตรฐาน และเกณฑ์ปฏิบัติด้านการจัดการของเสียของประเทศได้

3.3 ประโยชน์ต่อสายงานหรือวงการในหัวข้อนั้นๆ

- สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการจัดการของเสียของประเทศไทย โดยเรียนรู้จากการดำเนินงานของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งต้องใช้เวลาในการสื่อสาร ทำความเข้าใจกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการของเสียที่เกิดขึ้นให้เป็นระบบ

3.4 กิจกรรมการขยายผลที่ได้ดำเนินการภายในระยะเวลา 60 วันนับจากวันสุดท้ายของโครงการ

- กิจกรรมการขยายผลไปยังเยาวชนในการจัดการของเสียโดยยึดหลัก 3R
- กิจกรรมการจัดทำ “คู่มือปฏิบัติการ 3ใช้ (3R) เพื่อจัดการขยะชุมชน”

3.5 กิจกรรมการขยายผลที่จะดำเนินการภายใน 6 เดือนหลังเข้าร่วมโครงการ

- การสร้างองค์ความรู้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และประชาชนทั่วไป เช่น การจัดฝึกอบรมจัดทำคู่มือ เอกสารเผยแพร่ บอร์ดประชาสัมพันธ์ โปสเตอร์ เป็นต้น

ส่วนที่ 4 เอกสารแนบ

4.1 กำหนดการฉบับล่าสุด (Program) รายละเอียดตามเอกสารแนบ 4.1

4.2 เอกสารประกอบการประชุม/สัมมนา (Training Materials) รายละเอียดตามเอกสารแนบ 4.2

4.3 ประวัติโดยสังเขปของวิทยากรบรรยาย (CV) (ไม่มี)

1. Dr. Masaru Tanaka
2. Dr. Ryutaro Yatsu, Vice Minister, Ministry of the Environment, Japan
3. Mr. Takanobu Iwasaki, Representatives of Tokyo Metropolitan Government
4. Mr. Masaaki Sugaya, Representatives of Kawasaki City
5. Ms. Yuka Mitsuhashi, Representatives of Shibushi City
6. Ms. Ainhoa Carpintero Rogero, UNEP-IETC
7. Mr. Yasuyuki Yamawake

4.4 รายงานก่อนการเดินทาง (Country Paper-Thailand) รายละเอียดตามเอกสารแนบ 4.4

4.5 เอกสารนำเสนอผลงานหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Group Presentation) รายละเอียดตามเอกสารแนบ 4.5

หมายเหตุ

1. ตัวอักษรและขนาดของตัวอักษรที่ใช้ คือ Cordia New 14 pt.
2. รายงานการเข้าร่วมโครงการเอพีโอ ต้องจัดทำเป็นรายบุคคล และมีกำหนดจัดส่งภายในระยะเวลา 60 วันนับจากวันสุดท้ายของโครงการ
3. การจัดส่งรายงาน สามารถดำเนินการด้วยวิธีต่อไปนี้
  - ก. ในกรณีเอกสารแนบเป็นซอฟต์แวร์ ให้บันทึกไฟล์รายงานและเอกสารแนบทั้งหมดลงแผ่นซีดีและจัดส่งมาทางไปรษณีย์ หรือ
  - ข. ในกรณีเอกสารแนบเป็นกระดาษ ให้ส่งไฟล์รายงานทางอีเมล (laison@ftpi.or.th) และส่งสำเนาเอกสารแนบทั้งหมดมาทางไปรษณีย์
ที่อยู่... ส่วนวิเทศสัมพันธ์ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ
อาคารयाคูลท์ ชั้น 12 เลขที่ 1025 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
4. การเผยแพร่ สามารถติดตามการเผยแพร่รายงานการเข้าร่วมโครงการเอพีโอหรือรายงานที่จัดทำโดยผู้เข้าร่วมโครงการเอพีโอในโครงการอื่นๆ ได้ที่ <http://www.ftpi.or.th/โครงการระหว่างประเทศ/บทความจากผู้เข้าร่วมโครงการ/tabid/106/language/th-TH/Default.aspx>
5. หากท่านไม่ดำเนินการจัดทำเอกสารหลังการสัมมนาตามเงื่อนไขข้างต้น ส่วนวิเทศสัมพันธ์จะจัดส่งหนังสือแจ้งการขึ้นทะเบียน Black list ไปยังหน่วยงานต้นสังกัด โดย (1) ในกรณีที่มิได้จัดส่งรายงาน จะขึ้นทะเบียนรายชื่อของท่านเป็นการถาวรและหน่วยงานต้นสังกัดเป็นระยะเวลา 2 ปี หรือ (2) ในกรณีที่จัดส่งเกินกำหนดระยะเวลา 60 วัน จะขึ้นทะเบียนรายชื่อของท่านเป็นระยะเวลา 2 ปี นับจากวันที่ส่งรายงาน ทั้งนี้ เพื่อให้ประกอบในการพิจารณาเสนอชื่อเป็นผู้สมัครเข้าร่วมโครงการเอพีโอในครั้งต่อไป